

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 7. Julianus vult Christianos imitari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. Julianus non solum vetuit Christianos
 A. C. 362. nos litteras cultiores docere, sed etiam
Aug. XVIII *civ. c. 82.* *Socr. III. c. 12.* *Theod. III. c. 8.* *Sozom. V. c. 18.* *Greg. Naz. or. 3. p. 51. p. 97. &c.* discere, (*) nolens, ut eorum liberi Poetis, Oratoribus, & Philosophis stude-
 derent, aut eorum scholas, qui docebant, frequentarent; dicens, nullis aliis, quam qui antiquorum Græcorum Religionem sequerentur, licitum esse debere, eorum Scientias addiscere, imo nequidem terrore sermone eorum linguam eloqui; Galilæos ignorantia, & Barbarie, quam eis Græci exprobrabant, contentos esse oportere, & absque omni rationis usu credere.

§. VII.

Julianus vult Christianos imitari.

Sozom. V. c. 16. Quantumvis Julianus Christianos contemneret, nihilominus, quantum morum puritate, & virtutum splendore cæteris hominibus præstarent, eum minime fugiebat; ergo imitari eos statuit, & eorum exempla Paganis proponere, ut istorum vitia corrigeret; parum enim Deorum cultum tota sua Cæsarea aucto-

(*) Ecce! Apostata iste Julianus, ceteroqui vir doctissimus, existimabat nihil magis veræ Religioni nociturum, quam ignorantiam. Et profecto, nisi Dei Providentia obstitisset, citius ipse contemnendo, quam alii Imperatores persequendo exterminasset Fidem Catholicam.

auctoritate promovebat. Hac super re, Sæculum IV. A. C. 362.
 scribens ad Arfacium Summum Galatiæ Pontificem, ita loquitur: *Hellenistarum Religio necdum, necdum, ut debet, auge-
 tur, & hoc culpa nostra; a Diis equidem maxima, & singularia in nos proficiscuntur beneficia, votis, & spe nostra majora, nam, absit dictis meis impietas! quis brevi abhinc tempore tantam sperare ausus fuisset mutationem? at neutiquam putemus, ea, quæ facta sunt, sufficere, sed ad ea omnia nobis attendendum, per quæ Galilæorum Atheismus tantum cepit incrementum, nempe hospitalitatem, mortuorum sepeliendorum curam, & simulatam vitæ gravitatem, hæc omnia nobis vere facienda sunt. Parum est, si tu solus talis sis, omnes Galatiæ Pontifices ad has virtutes incumbant, hos tu, ut viri probi sint, aut rationibus persuadeas, aut injecto timore cogas, nisi Diis cum uxoribus, liberis, familiaribus fideliter serviant, aut si Galilæos apud se morari patiantur, tanquam indignos, Sacerdotio prives. Docceas, Deorum Sacerdotes non decere in theatris conspici, in popinis compotare, aut ex arte vili, & pudenda quæstum facere. Dicto obtemperantes honores, inobedientes expellas.*

Jul. epist.
49.

In qualibet civitate aliqua hospitia constitue, ubi omnis humanitas non solum nostris, sed omnibus peregrinis, si modo

B 4 *paupe-*

Sæculum IV. *pauperes sint, exhibeatur. Redditus ad*
A. C. 362. *hanc liberalitatem necessarios assignavi;*
jussi singulis annis ex tota Galatia tricies
mille frumenti modios, & sexagies mille
vini congios pendi; volo, ut pars quinta
pauperibus, qui Sacrificatoribus serviunt,
detur, reliqua peregrinis, & mendicis di-

Julianus *stribuantur. Probro nostro fit, quod ne-*
 Apostata. *mo Judæorum mendicet, & impij Galilæi*
præter pauperes suos, etiam nostros alant,
dum a nobis miseri destituuntur. Discant
a te Hellenistæ ad hæc pia opera ex suo
contribuere, & agricolæ, primitias fru-
ctuum suorum Diis offerre; discant piis
Deorum cultoribus ejusmodi in pauperes
liberalitate nihil antiquius fuisse. Post

Odiff. XIV.
v. 56.

Homerus Eumeum loquentem inducens,
hominibus ante oculos ponit legem, qua
peregrinos, & pauperes, utpote a Jove
missos, fovere tenentur.

Julianus deinde prosequitur in hunc
 modum: *raro ad Præfectos in eorum do-*
mos te conferas, sæpius scribe. Quando
Præfecti urbem ingrediuntur, nullus Sa-
cerdotum iis obviam procedat, nisi tunc,
quando ad templum Deorum veniunt, sed
intra vestibulum consistant; nullus militum
ante Præfectos ingrediatur, qui vero volue-
rint, sequantur. Magistratus, ut primum
limen sacrum attingit, instar privati est,
tuum est, quod non ignoras, intus impera-
 re

re secundum legem Divinam, cui resistere Sæculum IV.
 sine temeritate non potest. Paratus sum A. C. 362.
 habitatoribus civitatis Pessinontanæ sub-
 venire, si sibi Deorum Matrem propitiam
 reddiderint, si ejus cultum negligant, non
 solum fontes erunt, sed etiam, invitus di-
 co, faxo, ut me iratum sentiant.

In alia epistola, ad quemdam Pontifi- Frag. Jul.
 cem data, inquit; se ei id muneris com- P. 545.
 misisse, quod maxima ejus merita per-
 specta haberet, essetque idoneus, ut tam
 urbium incolas, quam agrestes ea, qua
 par est, auctoritate doceret; ego, in-
 quit: tecum ad eundem finem agam, qui
 Deorum gratia summi Pontificis nomen
 gero, quamvis eo dignus non sim, dignus
 tamen fieri percupio, & a Diis continuis
 precibus efflagito. Tunc ei præcepta mo-
 ralia suggerere incipit, dicitque, ita Pon-
 tificibus vivendum, ut semper cogitent,
 in Deorum præsentia se existere; corpo- P. 549.
 ris puritati studeant, non solum actus pu-
 dendos vitent, sed etiam verba turpia
 nec proferant, nec ab aliis prolata au-
 diant. Sarcasmis, scurrilibus jocis, & Juliani
 impuris colloquiis abstineant; Archilo- epistolæ.
 chum, aut Hipponacem, aut antiquæ co-
 mœdiæ auctores non legant, id est, qui
 ad imitationem Aristophanis scripserant;
 est autem hic auctor turpitudine infam-
 is. Soli Philosophiæ incumbant, quæ
 Deos auctores habet, &, ut decet, de
 Diis

Sæculum IV. Diis loquitur, qualis est Pythagoræ, Platonis, Aristotelis, & Stoicorum; at lectionem Epicureorum, & Pyrrhonistarum prohibet, dicens; singulari Deorum providentia factum, ut plerique eorum libri perierint. Suadet, ut veras historias legant, omissis fabulis ad modum historiæ adornatis, præcipue, quæ de amoribus tractarent, quales nostræ sunt, vulgo Romanæ dictæ, irritandis pravis affectibus aptæ: *non omnis, inquit: lectio vivis Deorum servitio dicatis convenit;* & jubet, ut purissimis semper occupentur cogitationibus, hymnos Deorum, præsertim, qui in templis canuntur, discant, sæpe privatim, & publice orent, ter de die, si fieri possit, aut saltem mane, & vespere. Caremonias antiquis legibus præscriptas accurate servent. Præceptas purificationes non negligant, præsertim nocte diem præcedente, qua ad officium suum ingressuri sunt; veniant deinde ad templum, atque ibi statuto a legibus tempore, quod Romæ erat triginta dierum, permaneant. Toto illo tempore Sapientiam meditentur, omnia, quæ ad Deorum Sacra pertinent, provideant, & disponant; templo non exeant, aut in domum suam, aut in forum publicum, aut ad invisendos Magistratus se collaturi. Exactis servitii sui diebus, Sacerdos locum alteri cedit, & rursus communi aliorum

P. 550.

P. 552.

P. 553.

rum hominum more vivens, amicos suos adire non prohibeatur, nec in conviviiis accumbere, si fuerit invitatus; habeat vero amicos selectos. Raro in foro compareat. Cum Præfecto pro iis tantum loquatur, quos ut adjuvet, muneris sui ratio postulat. In templo, & dum officio suo fungitur, pretiosis vestibus indutus fit; extra templum vestitu simplici, & vulgari utatur, ne, quod sibi ad Deorum honorem conceditur, ad luxum privatum convertat.

Sæculum IV.
A. C. 362.

P. 554.

Nullus Sacerdotum, inquit ulterius: propius ad lasciva spectacula accedat, aut in domum suam inducat. Quam optarem ea theatris nostris penitus eliminari, si possibile esset, atque pudica, qualia a primordio erant, Baccho restitui! cum vero hoc isto, quo vivimus, tempore, nec expedire, nec omnino fieri posse sentiam, huic pio desiderio renuntio. Hoc autem volo, jubeo, ut Sacerdotes spectaculorum spurcitiem plebi relinquunt; nullus ergo Theatrum adeat spectaturus, nemo cum actore, auriga, aut saltatore amicitiam colat. Hanc solummodo licentiam concedo, ut in certaminibus sacris, si velint, spectatores adesse possint, ubi fæminis non pugnare modo, sed nec aspicere licet. A venationibus, quibus populi in civitatum suarum circis delectari solent, tam Sacerdotes, quam liberi eorum absint. Dum videmus,

P. 555.

Julianus.

mus,

Sæculum IV. mus, quæ hic Julianus Apostata scribat,
A. C. 362. non est obstupescendi locus, spectacula
 Christianis fuisse prohibita.

P. 557.

Julianus epistolam prosequens, de Sa-
 cerdotum electione loquitur, & vult, ut
 dum assumuntur, nulla ratio divitiarum,
 ortus, sed solius in Deum, & homines
 charitatis ratio habeatur. Ut iis libera-
 litatem persuadeat, ait: *impii Galilæi,*
cum vidissent, pauperum curam a Sacer-
dotibus nostris negligi, omne studium ad
eos juvandos impenderunt, & sicut abomi-
nabiles plagiarii infantes, quos rapturi
sunt, oblatis cupediis, ad se alliciunt, ita
Fideles ad Atheismum suum specie charita-
tis, hospitii facilitate, & mensarum ille-
cebris ad se pertraxerunt, nam plura his
officiorum generibus nomina dederunt, quæ
cunctis abundanter exhibent.

Greg. Naz.
or. 3. p. 101.
Et c.
Soz. V. c.
 16.

In pluribus aliis Christianorum exem-
 plum imitari statuerat; in singulis civita-
 tibus scholas publicas, Ecclesiarum apud
 Christianos simulacra, instituere cogita-
 bat, ubi Doctrina tam moralis, quam
 mystica prælegeretur, & explicaretur,
 ibique statutis diebus, & horis, alternan-
 tibus choris, psalleretur; certæ peccan-
 tibus pœnæ definirentur, & nemo, nisi
 rite præparatus, ad sacras cæremonias
 initiaretur. Præter Nosocomia etiam
 Monasteria ædificare sibi proposuerat,
 nempe domos solitudinis, ubi viri, Vir-
 gines-

ginesque sacra meditentur, & delicta Sæculum IV.
 expiant. Præcipue Christianæ Chari- A. C. 362.
 tatis ingenium mirabatur in epistolis Ec-
 clesiasticis, quas Episcopi peregrinanti-
 bus dabant, & quibus exhibitis, ab omni-
 bus, ad quos devenissent, Christianis fra-
 terne exciperentur, & omni officiorum
 genere foverentur. At Juliano ad omnia
 hæc, bellissime excogitata, perficienda
 tempus defuit.

§. VIII.

Confessio Cæsarii.

Interim Julianus omnem movebat lapi-
 dem, ut quoscunque posset Christia-
 nos ad Deorum cultum pertraheret, be-
 neficia, honores, promissa, blanditias,
 imo non nunquam assentationem, Princi-
 pe indignam, adhibebat. Inter alios Cæ-
 sarium S. Gregorii Nazianzeni fratrem
 adortus est, quem in aula Constantino-
 poli invenit, artem Medicinæ maxima
 omnium laude exercentem. Is Alexan- Greg. Naz.
 driæ Medicinæ operam dederat, atque or. 10. p.
 etiam Geometriæ, Astronomiæ, Philoso- 163. 164.
 phiæ, & Eloquentiæ; postquam Con- Ëc.
 stantinopolim advenit, viri excellentia,
 & non vulgaris species omnium oculos,
 & admirationem in eum converterunt.
 Ut apud se domicilium figere permove-
 rent, publicos honores, præclaras nuptias
 &